

เอกสารทางวิชาการ

เรื่อง

การสอนคำศัพท์ให้เกิดประสิทธิผล

(How to Teach Vocabulary Effectively)

เรียบเรียงโดย

เรืออากาศโทหญิง ดุสิตา ชันธพงษ์

Methodology of English Language Teaching Course (MELT)

Defence International Training Centre (DITC)

เครือรัฐออสเตรเลีย

พ.ศ. ๒๕๖๐

คำนำ

เอกสารทางวิชาการ เรื่อง การสอนคำศัพท์ให้เกิดประสิทธิผล ฉบับนี้จัดทำขึ้นตามระเบียบ ทอ. ว่าด้วยการศึกษาในต่างประเทศ พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ ดำเนินการเรียบเรียง เอกสาร ตำรา หรือคู่มือทางวิชาการ เพื่อใช้เป็นเอกสารอ้างอิงของทางวิชาการ และเป็นประโยชน์แก่ข้าราชการและผู้สนใจได้ศึกษา

ผู้เขียนได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาโท Methodology of English Language Teaching (MELT) ณ สถาบัน Defence International Training Centre ณ เครือรัฐออสเตรเลีย ในการศึกษาระดับปริญญาโทดังกล่าว ผู้เขียนมีความสนใจเรื่อง การสอนคำศัพท์เป็นพิเศษ เพราะความรู้ด้าน คำศัพท์ถือเป็นความรู้ด้านภาษาที่มีผลต่อความสามารถในการสื่อสารไม่ต่างจากการพัฒนาทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การสื่อสารให้มีประสิทธิภาพผู้เรียนจำเป็นต้องมีคลังคำศัพท์ มากกว่าความต้องการในการใช้งานจริง สำหรับข้อสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ (English Comprehension Level) ที่บุคลากรกองทัพอากาศต้องทำการสอบนั้น ความรู้ด้านคำศัพท์ถือเป็น ส่วนหนึ่งที่สำคัญของข้อสอบเช่นกัน ดังนั้น ผู้สอนจึงควรมีเทคนิคในการกระตุ้นผู้เรียนให้มีทัศนคติที่ดี ต่อการเรียนรู้คำศัพท์และสามารถหาวิธีเพิ่มพูนคำศัพท์ได้ด้วยตนเอง

จากการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีและเทคนิคการสอนต่างๆ ทั้งจากเนื้อหาที่ได้จากหลักสูตร MELT และตำราที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับการทดลองใช้เทคนิคต่างๆ ในการสอนจริง พบว่าผู้เรียนมี ความกระตือรือร้นในการเรียนคำศัพท์มากขึ้น และบรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนจึงเลือกทำเอกสารวิชาการเกี่ยวกับหัวข้อการสอนคำศัพท์ ซึ่งผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสาร วิชาการฉบับนี้ จะสามารถนำความรู้ และแนวทางอันเป็นประโยชน์แก่บุคลากรของกองทัพอากาศ และผู้สนใจทั่วไปได้ศึกษาต่อไป

เรืออากาศโทหญิง ดุสิตา ชันธพงษ์

ค.ภ.ษ.ภ.ษ.ศ.ภ.ษ.ย.ศ.ทอ.

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญภาพ	ค
บทที่ ๑ กล่าวทั่วไป	๑
๑. แนวคิดและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ	๑
๒. ทฤษฎีว่าด้วยความสามารถในการสื่อสาร	๑
๓. ความสัมพันธ์ของการเรียนคำศัพท์กับความสามารถในการสื่อสาร	๒
๔. ปัญหาในการเรียนรู้คำศัพท์ของกำลังพลกองทัพอากาศและข้อเสนอแนะ	๔
บทที่ ๒ การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	๖
๑. ความสำคัญของการเรียนคำศัพท์	๖
๒. การเรียนรู้ภาษาที่สองกับการเรียนคำศัพท์	๖
๓. ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนคำศัพท์	๗
๔. ปัจจัยที่ผู้สอนควรคำนึงในการสอนคำศัพท์	๙
๕. วิธีการเลือกสอนคำศัพท์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน	๙
๖. วิธีการสอนคำศัพท์	๑๐
๗. การพัฒนาทักษะและเสริมกลยุทธ์การเรียนคำศัพท์	๑๔
บทที่ ๓ ตัวอย่างบทเรียนการสอนคำศัพท์	๑๗
๑. การสอนโดยใช้เทคนิค Mind mapping และวัตถุจริง (Realia)	๑๗
๒. การผลิตสื่อออนไลน์เพื่อใช้ทบทวนคำศัพท์	๑๙
๓. การสอนคำศัพท์ผ่านสื่อการฟัง	๒๑
๔. การสอนคำศัพท์โดยเน้นกลุ่มคำเฉพาะ (Multi-word items)	๒๒
บทที่ ๔ บทสรุป	๒๔
บรรณานุกรม	๒๗

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ ๑ รูปปกหนังสือเรียนภาษาอังกฤษสำเร็จรูป Speakout ระดับ Pre-intermediate	๒
ภาพที่ ๒ ตารางสารบัญของหนังสือเรียนภาษาอังกฤษสำเร็จรูป Speakout ระดับ Pre-intermediate	๓
ภาพที่ ๓ ขั้นตอนการนำเสนอคำศัพท์	๑๐
ภาพที่ ๔ ตัวอย่างการทำ Mind mapping คำศัพท์ หรือ Spidergram	๑๕
ภาพที่ ๕ ตัวอย่างสื่อการสอนโดยใช้เทคนิค Spidergram	๑๗
ภาพที่ ๖ ตัวอย่างการใช้สื่อการสอนโดยใช้วัตถุจริง (Realia)	๑๘
ภาพที่ ๗ บรรยากาศในการสอนโดยใช้วัตถุจริง (Realia)	๑๘
ภาพที่ ๘ ตัวอย่างการผลิตสื่อออนไลน์ในการทบทวนคำศัพท์	๑๙
ภาพที่ ๙ ตัวอย่างการผลิตสื่อออนไลน์ในการทบทวนคำศัพท์	๒๐
ภาพที่ ๑๐ ตัวอย่างการผลิตสื่อออนไลน์ในการทบทวนคำศัพท์	๒๐
ภาพที่ ๑๑ ตัวอย่างการสอนคำศัพท์ผ่านคลิปวิดีโอ	๒๒
ภาพที่ ๑๒ ตัวอย่างแบบฝึกหัดเติมคำที่ได้ฟังจากคลิปวิดีโอ	๒๒
ภาพที่ ๑๓ ตัวอย่างแบบฝึกหัดเติมคำ ประเภทกลุ่มคำเฉพาะ (Multi-word items)	๒๓

บทที่ ๑

กล่าวทั่วไป

๑. แนวคิดและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

แนวคิดและวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาที่สอง (Teaching English as a Second Language) และในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ (Teaching English as a Foreign Language) นับแต่อดีตถึงปัจจุบัน ได้รับอิทธิพลจากแนวทางการสอน เช่น การสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar-translation method) วิธีสอนแบบตรง (Direct method) วิธีสอนแบบฟังพูด (Audio-lingual method) การสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive-code learning) การสอนตามแนวธรรมชาติ (Natural approach) การสอนแบบเงียบ (Silent way) การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total physical response method) การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community language learning) การสอนตามแนวสื่อสาร (Communicative language learning)

แนวคิดและวิธีการสอนที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน ทั้งในประเทศไทยและนานาชาติ คือ แนวการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนสื่อสาร (Communicative Language Teaching – CLT) ซึ่งการสอนภาษาตามแนวการสอนสื่อสาร คือ แนวคิดซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางด้านภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อการสื่อสาร (Canale and Swain, 1980; Savignon, 1982)

๒. ทฤษฎีว่าด้วยความสามารถในการสื่อสาร

การเรียนภาษาอังกฤษให้สัมฤทธิ์ผล ผู้เรียนจำเป็นต้องมีองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร Hedge (2000: 46-55) ได้จำแนกองค์ประกอบความสามารถในการสื่อสารไว้ ๕ ประเภท ดังนี้

๒.๑ ความสามารถในการรู้ในภาษา (Linguistic Competence)

หมายถึง ความรู้ที่เกี่ยวกับลักษณะของตัวภาษา เช่น ความรู้ในด้านการสะกด การออกเสียง คำศัพท์ การสร้างคำ โครงสร้างตามหลักไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคและความหมายด้านภาษา

๒.๒ ความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์ (Pragmatic Competence)

หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาใน ๒ ประการ ดังนี้

๒.๒.๑ การรู้จักที่จะใช้ภาษาเพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมายหรือความต้องการ

๒.๒.๒ การรู้จักที่จะปฏิบัติหรือแสดงออก โดยมีการใช้ภาษาตามความเหมาะสมกับบริบทของสังคม เช่น การใช้ภาษาอย่างสุภาพ การเลือกใช้รูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์กับบุคคลที่มีบทบาทต่างๆ กัน หรือมีสถานะที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า บุคคลนั้นจะต้องมีความรู้ด้านสังคม (Sociolinguistic competence) ด้วยเช่นกัน

๒.๓ ความสามารถในการเรียงร้อยถ้อยคำในภาษา (Discourse Competence)

เป็นความสามารถที่ผู้เรียนทำให้ถ้อยความทั้งในภาษาเขียน หรือบทสนทนา มีการเชื่อมโยงสอดคล้องกัน และสามารถเป็นที่เข้าใจได้

๒.๔ ความสามารถในการด้านกลยุทธ์ในการใช้ภาษา (Strategic Competence)

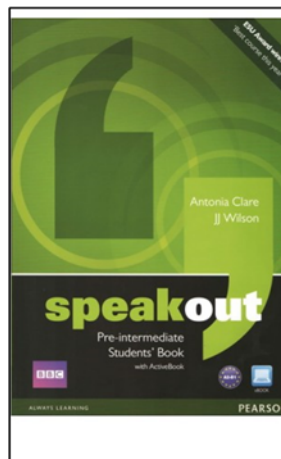
Canale and Swain (1980: 25 อ้างถึงใน Hedge, 2000: 52) ได้ให้คำจำกัดความว่าเป็นความสามารถในการจัดการในเหตุการณ์สนทนาในชีวิตจริง และเป็นวิธีที่จะรักษาให้มีการเปิดช่องทางหรือโอกาสในการสนทนา ตัวอย่างเช่น กลยุทธ์ในการใช้คำพูดมาขัดเขยความรู้ของภาษาที่มีไม่เพียงพอหรือไม่แน่ใจ โดยการอธิบายใช้คำพูดที่ใกล้เคียง ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่จะให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จ (Achievement strategies)

๒.๕ ความคล่องแคล่ว (Fluency)

หมายถึง ความสามารถที่จะเชื่อมโยงหน่วยภาษาพูดเข้าด้วยกันด้วยความสะดวก ปราศจากความซกซำที่ไม่เหมาะสม หรือลังเลโดยไม่มีขอบเขต นอกจากนี้ Johnson (1979 อ้างถึงใน Hedge, 2000: 54) กล่าวว่า เป็นความสามารถที่จะโต้ตอบได้อย่างต่อเนื่องภายในบทสนทนาแต่ละบท สามารถที่จะเชื่อมคำ วลีของคำถาม สามารถที่จะออกเสียงด้วยการออกเสียงอย่างชัดเจน อีกทั้งเน้นหนัก เสียงสูงต่ำได้อย่างเหมาะสมและสามารถที่จะปฏิบัติสิ่งที่กล่าวมานี้ได้อย่างรวดเร็วในสถานการณ์จริง (Real time)

๓. ความสัมพันธ์ของการเรียนคำศัพท์กับความสามารถในการสื่อสาร

จากที่ผู้เขียนได้เข้ารับการศึกษาหลักสูตร Methodology of English Language Teaching (MELT) ผู้เขียนได้เรียนรู้ว่าแนวทางการเรียนการสอนในปัจจุบัน ยึดแนวการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนสื่อสาร (Communicative Language Teaching – CLT) เป็นหลัก ดังปรากฏตามบทเรียนในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษสำเร็จรูป เช่น Speakout ของสำนักพิมพ์ Pearson Longman เป็นต้น

ภาพที่ ๑

รูปปกหนังสือเรียนภาษาอังกฤษสำเร็จรูป Speakout ระดับ Pre-intermediate
ที่มา: <http://www.dktoday.net/index.php/left/-58/pearson-education-asia-pte-ltd.html?SID=jj6lnbok36vsip4uhc0aaskg61&dir=desc&limit=10&order=price&p=2>
สืบค้นเมื่อ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐

LESSON	GRAMMAR/FUNCTION	VOCABULARY	PRONUNCIATION	READING
UNIT 1 LIFE page 7 Video podcast What do you look for in a friend?				
1.1 Are you happy? page 8	question forms	free time	sentence stress	
1.2 True love page 10	past simple	relationships	/d/ /t/ /ɪd/ endings	read two newspaper articles about relationships
1.3 Nice day, isn't it? page 12	making conversation	conversation topics	learn how to sound natural by linking words	read an article about the art of conversation
1.4 Blackpool page 14				read a competition entry about friendship
UNIT 2 WORK page 17 Video Podcast What do you do?				
2.1 The company 4 U? page 18	present simple and present continuous	work		
2.2 A risky business page 20	adverbs of frequency	jobs	stressed syllables on compound words	read a newspaper article about dangerous jobs
2.3 I like working outside page 22	expressing likes/dislikes	types of work	polite intonation	
2.4 Dream Commuters page 24				read a survey about work/life balance
UNIT 3 TIME OUT page 27 Video podcast What do you do in your free time?				

ตารางสารบัญของหนังสือเรียนภาษาอังกฤษสำเร็จรูป Speakout ระดับ Pre-intermediate
ที่มา: http://dl.pearson.co.jp/resources/9781408219324/searchdata/pdf/Speakout_Pre-intermediate_SS.pdf สืบค้นเมื่อ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐

จากตัวอย่างภาพที่ ๑ เป็นหนังสือเรียนภาษาอังกฤษชื่อ Speakout ของสำนักพิมพ์ Pearson Longman ระดับ Pre-intermediate และภาพที่ ๒ เป็นตารางสารบัญของหนังสือเรียนดังกล่าว จะเห็นได้ว่าแต่ละบทเรียนมีหัวข้อที่แตกต่างกันไป เช่น บทที่ ๑ เรื่อง ชีวิต (Life) และบทที่ ๒ เรื่อง การทำงาน (Work) ในแต่ละบทเรียนประกอบด้วยเนื้อหาด้านไวยากรณ์ (Grammar) คำศัพท์ (Vocabulary) การออกเสียง (Pronunciation) และทักษะต่างๆ อีก ๔ ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และเขียน จากเนื้อหาบทเรียนทั้งหมดนี้ ล้วนมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน ตามแนวการสอนที่เน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching – CLT)

เพื่อเป็นการตอบสนองแนวทางการเรียนการสอนในปัจจุบันและอนาคต ผู้เขียนจึงมีความตั้งใจที่จะหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่พัฒนาองค์ประกอบการสื่อสารด้านใดด้านหนึ่งซึ่งผู้เขียนพิจารณาแล้วว่ามีคามสนใจเรื่องการเรียนรู้คำศัพท์เป็นพิเศษ

การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ถือเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนเกี่ยวกับการสื่อสารด้านความรู้ในภาษา (Linguistic competence) อันถือเป็น ๑ ใน ๕ องค์ประกอบหลักของทฤษฎีว่าด้วยความสามารถในการสื่อสาร ดังกล่าวไว้ข้างต้น นอกจากนี้ Gower et al (2005: 142) ได้กล่าวสนับสนุนว่า เพื่อให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล การเรียนรู้คำศัพท์มีความสำคัญว่าการเรียนรู้ไวยากรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเริ่มต้นของการเรียนภาษา ผู้เรียนจะถูกกระตุ้นให้เรียนรู้คำศัพท์เบื้องต้นของภาษานั้นๆ

การจัดทำเอกสารวิชาการฉบับนี้ ผู้เขียนจึงมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาหาความรู้และแนวทางเกี่ยวกับการเรียนและการสอนคำศัพท์ให้สัมฤทธิ์ผล โดยหวังว่าจะเกิดประโยชน์กับทั้งบุคลากรกองทัพอากาศ ผู้ให้ความสนใจ และการพัฒนาการสอนของผู้เขียนเอง

๔. ปัญหาในการเรียนรู้คำศัพท์ของกำลังพลกองทัพอากาศและข้อเสนอแนะ

จากประสบการณ์การสอนบุคลากรกองทัพอากาศ ผู้เขียนสามารถสรุปปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ได้ว่ามีที่มาจาก ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (Psychological factor) ซึ่งแบ่งเป็น ๒ ประเภทหลักๆ ดังนี้

๔.๑ แรงจูงใจของผู้เรียน

Cook (2000) กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง ได้แก่ อายุ บุคลิก และแรงจูงใจ ซึ่งแรงจูงใจถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด

Ryan and Deci (2000) กล่าวว่า แรงจูงใจ แบ่งเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๔.๑.๑ แรงจูงใจจากภายนอก (Extrinsic motivation) หมายถึง แรงจูงใจในการเรียนภาษาที่มาจากผลกระทบจากภายนอก เช่น เพื่อการศึกษา การทำงาน

๔.๑.๒ แรงจูงใจจากภายใน (Intrinsic motivation) หมายถึง แรงจูงใจในการเรียนภาษาที่เกิดจากความต้องการภายในจิตใจของผู้เรียนเอง

จากการสังเกตและการสอบถาม กำลังพลกองทัพอากาศโดยส่วนใหญ่ต้องจำคำศัพท์เพื่อใช้ในการสอบ ECL เท่านั้น อันถือเป็นแรงจูงใจจากภายนอก (Extrinsic motivation) ซึ่งแม้ว่าในความเป็นจริงแล้ว การท่องจำคำศัพท์เหล่านั้นก่อประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนในการสอบอยู่บ้าง แต่เมื่อพิจารณาถึงการพัฒนาการเรียนรู้อยู่ในระยะยาวแล้ว หากผู้เรียนไม่มีการสอบ ผู้เรียนก็อาจไม่มีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้คำศัพท์ในด้านอื่นๆ เพิ่มเติม ประกอบกับสภาพแวดล้อมที่ใช้ภาษาไทยในการดำเนินชีวิตประจำวันเป็นหลัก ผู้เรียนจึงมีข้ออ้างได้ว่าไม่สามารถจำคำศัพท์ได้เพราะไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน

จากปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนมีความเห็นว่า ผู้สอนควรมีวิธีการสอนที่กระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่าไม่ยากเกินไปและผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ด้วยตนเองได้จริง ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายในอย่างแท้จริง (Intrinsic motivation)

๔.๒ การขาดความมั่นใจ

Juhana (2012) กล่าวไว้ว่า นอกจากปัจจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีผลกระทบต่อการเรียนภาษาที่สอง ยังมีปัจจัยอื่นๆ อีก ได้แก่ ความกลัวการพุดผิด (Fear of mistakes) ความวิตกกังวล (Anxieties) ความอาย (Shyness) และการขาดความมั่นใจ (Lack of confidence)

จากประสบการณ์ในการสอน ผู้เขียนพบว่าผู้เรียนบางกลุ่มไม่กล้าพูดหรือออกเสียงคำศัพท์ เพราะไม่มั่นใจว่าตนเองออกเสียงได้ถูกต้อง หรือบางกรณีไม่ทราบว่าคำศัพท์นั้นใช้ในภาษาอังกฤษอย่างไร ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่า วิธีการที่จะเพิ่มความมั่นใจในด้านความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน คือ การเพิ่มคลังคำศัพท์ เพราะในการสื่อสารผู้เรียนจำเป็นต้องมีคลังคำศัพท์ (Receptive vocabulary) มากกว่าคำศัพท์ที่อาจจะได้ใช้จริง (Productive vocabulary) (Gower et al, 2005: 142)

วิธีการสอนคำศัพท์ที่จะช่วยเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้เรียน ผู้สอนจึงควรคำนึงถึงระดับความสามารถทางด้านภาษาของผู้เรียน เทคนิคในการจำคำศัพท์ การสร้างกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสทบทวนคำศัพท์ที่ได้เรียนไปผ่านการพัฒนาทั้ง ๔ ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นต้น ซึ่งรายละเอียดในส่วนนี้จะถูกกล่าวในบทที่ ๒ เพิ่มเติมต่อไป

บทที่ ๒

การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

๑. ความสำคัญของการเรียนคำศัพท์

การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ถือเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนในการสื่อสารด้านความรู้ในภาษา (Linguistic competence) อันถือเป็น ๑ ใน ๕ องค์ประกอบหลักของทฤษฎีว่าด้วยความสามารถในการสื่อสาร (Hedge, 2000: 46-55) ผู้เรียนที่มีความรู้ด้านคำศัพท์น้อยหรือไม่ได้รับการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ที่ตีพิมพ์จะไม่สามารถเข้าใจข้อความที่อ่านได้ (Johnson & Pearson, 1978) การรู้คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นต่อการพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษทุกทักษะ ผู้เรียนในแต่ละระดับย่อมมีความต้องการในการเรียนรู้คำศัพท์ที่แตกต่างกัน (Gower et al, 2005)

ดังนั้น ผู้สอนจึงควรมีกลวิธีในการช่วยผู้เรียนให้เรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และเมื่อผู้เรียนมีกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่เหมาะสม ทักษะทางภาษาอังกฤษก็จะได้รับการพัฒนาเช่นกัน (Oxford, 1990)

๒. การเรียนรู้ภาษาที่สองกับการเรียนคำศัพท์

สำหรับผู้เรียนที่มีภาษาไทยเป็นภาษาแม่ จะมีวิธีการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างจากการเรียนคำศัพท์ภาษาไทย กล่าวคือ การเรียนภาษาไทยของผู้ที่ใช้ภาษาไทยตั้งแต่เกิดเป็นการได้ทักษะการใช้ภาษามาโดยวิธีธรรมชาติ (Language acquisition: Natural approach) ในขณะที่การเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สองเป็นการได้ทักษะภาษามาด้วยวิธีการเรียนรู้ (Language learning) (Krashen, 1985)

ในบริบทของผู้เรียนในประเทศไทย โดยส่วนใหญ่เป็นการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (English as a Second Language or Foreign Language) ดังนั้น วิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้จึงสำคัญ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้โดยผ่านการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษที่เกิดจากการใช้งานจริงและภาษาถูกใช้ในบริบทที่เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ถ้าผู้เรียนมีโอกาสได้เจอและใช้ภาษานั้นมากเท่าใด ก็จะสามารถทำความเข้าใจและจำคำศัพท์เหล่านั้นได้มากยิ่งขึ้น (Gower et al, 2005)

ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้นหากผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้น ดังนั้นวิธีการนำเสนอคำศัพท์ของผู้สอนจึงต้องชัดเจน ผู้เรียนจะจำคำศัพท์ได้ดีขึ้นด้วยการเชื่อมโยงคำศัพท์นั้นเข้ากับความหมายด้วย “ตัวช่วยจำ” (Memory cues/ memory triggers)

รูปแบบของ “ตัวช่วยจำ” (Memory cues/ memory triggers) อาจอยู่ในรูปแบบ ดังนี้

- (๑) การใช้รูปภาพหรือตาราง และการใช้สีสັນ (Picture or diagram)
- (๒) การใช้เสียงหรือจังหวะของคำศัพท์ (Sound and rhythm of the word)
- (๓) การใช้คำศัพท์ในรูปประโยค ซึ่งแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของคำศัพท์นั้น
- (๔) การแปลคำศัพท์โดยใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน

นอกจากนี้ ผู้เรียนจะเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีขึ้นหากมีการเชื่อมโยงจากคำศัพท์คำหนึ่งไปยังคำศัพท์

อีกคำ (Word association) (Gower et al, 2005) ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ ๑ การสอน “กลุ่มคำศัพท์” (Word fields or word sets) ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน เช่น ผู้เรียนในระดับเริ่มต้น ควรเรียนกลุ่มคำศัพท์เกี่ยวกับเสื้อผ้า (Clothes) หรืออาหาร (Food) ส่วนผู้เรียนในระดับสูง ควรเรียนกลุ่มคำศัพท์เกี่ยวกับกฎหมาย (Law) เป็นต้น

ตัวอย่างที่ ๒ การสอนกลุ่มคำศัพท์ที่มี “อุปสรรค” (Prefix) หรือ “ปัจจัย” (Suffix) เหมือนกัน เช่น คำว่า unhappy, unlucky, unfriendly เป็นต้น

ตัวอย่างที่ ๓ การสอนกลุ่มคำศัพท์ที่มี “ความหมายเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน” (Synonyms) เช่น unhappy, sad, miserable, wretched หรือ “ความหมายตรงกันข้าม” (Antonyms) เช่น tall/short, fair/dark

นอกจากผู้สอนจะสามารถใช้วิธีการสอนกลุ่มคำศัพท์ที่มีความหมายเชื่อมโยงกันเช่นนี้แล้วยังสามารถแนะนำให้ผู้เรียนใช้วิธีการจำคำศัพท์เช่นนี้ในการทบทวนหรือเรียนรู้ด้วยตนเองได้ด้วย

๓. ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนคำศัพท์

๓.๑ ความคล้ายคลึงกับภาษาแม่

ความยากในการเรียนคำศัพท์ขึ้นอยู่กับความเหมือนของคำศัพท์ในรูปแบบ (Form) และความหมาย (Meaning) ของภาษาแม่และภาษาที่สอง อย่างเช่น ผู้เรียนที่มีภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาแม่ย่อมมีข้อได้เปรียบเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ เพราะมีรากศัพท์เดียวกันคือภาษาลาติน

ด้วยเหตุดังกล่าว การเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีภาษาไทยเป็นภาษาแม่จึงเป็นเรื่องท้าทาย เพราะรากศัพท์ของภาษาไทยมาจากภาษาบาลี สันสกฤต ภาษาไทยจึงมีรูปแบบตัวอักษรที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษอย่างสิ้นเชิง (Gower et al, 2005)

๓.๒ ความคล้ายคลึงของคำศัพท์ที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคย

การสอนคำศัพท์ที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคยอยู่แล้วย่อมทำให้ผู้เรียนสามารถเดาความหมายของคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น เช่น หากผู้เรียนรู้จักคำว่า “friendly” ย่อมทำให้เดาความหมายของคำว่า “unfriendly” ได้ง่ายขึ้น

๓.๓ การแสดงถึงความหมายโดยนัย (Connotation)

คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลายคำที่มีความหมายคล้ายกัน แต่บางคำให้ความหมายในเชิงบวก บางคำให้ความหมายในเชิงลบ ซึ่งคำศัพท์กลุ่มนี้อาจทำให้ผู้เรียนมีความสับสนได้

เช่น คำว่า “skinny, slim, thin” ทั้งสามคำนี้ใช้อธิบายลักษณะของคนที่มีรูปร่างผอมเหมือนกัน แต่ “skinny” ให้ความหมายในเชิงลบ หมายถึงคนที่มีรูปร่างผอมเกินไป ผอมแบบสุขภาพไม่ดี ส่วน “slim” ให้ความหมายในเชิงบวก หมายถึงคนที่มีรูปร่างผอมหุ่นดี ในขณะที่ “thin” ให้ความหมายกลางๆ หมายถึงคนที่มีรูปร่างผอมธรรมดา

๓.๔ การสะกดคำและการออกเสียง (Spelling and Pronunciation)

คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลายคำที่ทำให้ผู้เรียนสับสนเพราะมีตัวสะกดและการออกเสียงที่คล้ายคลึงกัน เช่น คำว่า through, though, thought, tough, thorough เป็นต้น

๓.๕ กลุ่มคำผสมเฉพาะ (Multi-word items)

หน่วยคำอาจประกอบด้วยคำมากกว่าหนึ่งคำ เช่น

(๑) คำนามประสม (Compound noun) เช่น คำว่า tennis shoes หรือ sports car

(๒) กริยาวลี (Phrasal verb) เช่น คำว่า put someone up

กลุ่มคำกริยาวลี ถือว่าเป็นเรื่องที่น่าสับสนสำหรับผู้เรียน เพราะเป็นกลุ่มคำที่ประกอบด้วย “คำกริยา+คำบุพบท” เมื่อรวมกันแล้วความหมายจะเปลี่ยนไป เช่น carry on แปลว่า ทำต่อไป look after แปลว่า ดูแล นอกจากนี้ ยังก่อให้เกิดความสับสนเกี่ยวกับหลักไวยากรณ์อีกด้วย เช่น ควรใช้ว่า “look up the chimney” หรือ “look the chimney up” เป็นต้น

๓.๖ คำปรากฏร่วม (Collocation)

คำปรากฏร่วม (Collocation) หรือ การผสมคำที่มักนิยมใช้ในภาษานั้นๆ เช่น การยกตัวอย่างคำจาก “คอลัมน์ภาษาน่ารู้” มติชนสุดสัปดาห์ ของอาจารย์สมศิลป์ ญาณวงศ์ ได้กล่าวอธิบายวลี “ลมพัดแรงมาก” ว่าหากแปลเป็นภาษาอังกฤษตรงตัว อาจเป็นวลี “big wind” ซึ่งดูเหมือนจะฟังเข้าใจได้ แต่หากเจ้าของภาษาเป็นผู้กล่าววลีดังกล่าว จะเป็นวลี “strong wind” ซึ่งจะนิยมใช้กันมากกว่า

ตัวอย่างกลุ่มคำที่มักใช้คู่กัน มีดังต่อไปนี้

“Knowledge” คำที่นิยมใช้คู่กัน เช่น considerable, great, vast, comprehensive, detailed, broad, extensive เป็นต้น ซึ่งคำเหล่านี้ให้ความหมายในเชิงมีความรู้กว้างขวาง

“Injured” หรือ “wounded” ใช้กับคน เช่น People are injured or wounded. แปลว่า คนได้รับบาดเจ็บ แต่ “damaged” ใช้กับสิ่งของ เช่น Things are damaged. แปลว่า สิ่งของได้รับความเสียหาย

นอกจากนี้ หลักไวยากรณ์ก็มีผลให้การใช้คำแตกต่างกัน เช่น I am interested in studying English. แต่ I am interested to study English. เป็นต้น ถ้าเป็นคำบุพบท “in” คำที่ตามมาต้องอยู่ในรูป “gerund/ Verb เติม ing” ส่วนถ้าเป็น “to” คำที่ตามมาต้องอยู่ในรูป “infinitive verb/ verb ช่อง 1”

๓.๗ การใช้คำให้ถูกกาลเทศะ (Appropriate use)

การใช้คำให้ถูกตามกาลเทศะ เช่น คำว่า “pushing” นอกจากแปลว่า ดึง ยังแปลว่า เกือบจะได้ด้วย เช่น “He’s pushing fifty.” แปลว่า เขากำลังจะอายุห้าสิบปี แต่ไม่สามารถกล่าวได้ว่า “He’s pushing three.” ได้ เพราะ “pushing” ใช้กล่าวถึงผู้สูงอายุเท่านั้น

นอกจากนี้ สีสากลการใช้ภาษา (Style) เช่น ภาษาที่เป็นทางการ หรือภาษาพูด (Slang or colloquial) การใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม ภาษาเฉพาะระดับ หรือทำเนียบภาษา หรือ “Register” (ราชบัณฑิตยสภา, ๒๕๔๖) ซึ่งหมายถึง ภาษาที่ใช้ในกลุ่ม หรือชุมชนภาษา (Linguistic community) เช่น ภาษาอังกฤษสำหรับการพาณิชย์ (English for commerce) อาจพบคำว่า “Bill of lading” คือ ใบตราส่งสินค้าทางทะเล หรือ “Free on board” หมายถึง การที่ผู้ซื้อต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่างๆ เอง หรือ ภาษาอังกฤษทางการแพทย์ (Medical English) จะพบการใช้คำว่า “abdomen” ซึ่งแปลว่า ท้อง แทนการใช้คำว่า “stomach” หรือคำว่า “fracture” ซึ่งแปลว่า แตก หัก ร้าว แทนการใช้คำว่า “break”

๔. ปัจจัยที่ผู้สอนควรคำนึงถึงในการสอนคำศัพท์

ในการสอนคำศัพท์ใหม่ ผู้สอนควรคำนึงถึง รูปแบบ ความหมาย และการใช้ ดังนี้ (Gower et al, 2005)

๔.๑ รูปแบบ (Form)

๔.๑.๑ หน้าที่ของคำศัพท์ (Part of speech) ทำหน้าที่เป็น คำนาม (Noun) คำกริยา (Verb) คำคุณศัพท์ (Adjective) เช่น คำว่า intense (n) แปลว่า ความรุนแรง, intensify (v) แปลว่า ทำให้รุนแรง, intensified (adj) แปลว่า ซึ่งมีความรุนแรง

๔.๑.๒ การสะกดคำ (Spelling)

๔.๑.๓ ตระกูลคำ (Word family) เช่น คำว่า electricity, electrical, electrician เป็นคำที่อยู่ในตระกูลเดียวกัน

๔.๑.๔ การออกเสียงคำ (Pronunciation) การเน้นเสียงหนัก (Word stress) เช่น คำว่า dessert ออกเสียงว่า /ติ เซ็ท/ ออกเสียงเน้นพยางค์ที่สอง

๔.๑.๕ การใช้คำศัพท์นั้นร่วมกับคำอื่นๆ (Collocation) เช่น วลี “บังคับใช้กฎหมาย” ควรใช้คำว่า “to enforce the law” ไม่ใช่ “to use the law”

๔.๒ ความหมาย (Meaning)

๔.๒.๑ คำบางคำ มีความหมายได้มากกว่า ๑ ความหมาย ดังนั้น ต้องพิจารณาความหมายของคำศัพท์ตามบริบท

๔.๒.๒ การแสดงถึงความหมายโดยนัย (Connotation)

๔.๒.๓ คำศัพท์บางคำอาจมีความหมายที่แตกต่างกันหากใช้กับบุคคลที่แตกต่างกัน

๔.๓ การใช้ (Use)

๔.๓.๑ วิธีใช้คำศัพท์

๔.๓.๒ สลีการใช้ภาษา (Style) การใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม (Register)

๕. วิธีการเลือกสอนคำศัพท์ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

การสอนคำศัพท์ใหม่ให้กับผู้เรียน ผู้สอนควรมีการพิจารณาเลือกสอนคำศัพท์ให้เหมาะสมกับผู้เรียน (The process of grading language) โดยพิจารณา ๓ ประการ ได้แก่ ประเภทของบทเรียน ทักษะที่ต้องการฝึก และกลุ่มคำ

๕.๑ ประเภทของบทเรียน (Type of Lesson)

การเลือกสอนคำศัพท์ใหม่ ผู้สอนต้องพิจารณาว่าวัตถุประสงค์หลักของแต่ละบทเรียนคืออะไร บทเรียนที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ อาจแบ่งได้เป็น ๒ ประเภทหลักๆ ได้แก่ บทเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์โดยเฉพาะ ซึ่งวัตถุประสงค์ของบทเรียนคือการเรียนคำศัพท์และทำแบบฝึกหัดที่เกี่ยวกับคำศัพท์เพียงอย่างเดียว ส่วนอีกประเภทคือบทเรียนที่มีคำศัพท์เข้ามาเสริมเป็นเพียงกิจกรรมหนึ่งของบทเรียนทั้งหมด เช่น วัตถุประสงค์ในบทเรียนอาจเป็นการฝึกทักษะการอ่าน ในบทอ่านอาจประกอบด้วยคำศัพท์ใหม่สำหรับผู้เรียนไม่ทราบ ผู้สอนจึงอาจเลือกใช้เทคนิคในการเดาคำศัพท์จากบริบทในการสอนผู้เรียน

๕.๒ การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการส่งสาร (Productive use) หรือทักษะการรับสาร (Receptive use)

ผู้สอนควรพิจารณาว่าการสอนคำศัพท์ใหม่นั้นเป็นการสอนเพื่อพัฒนาทักษะใด ถ้าเป็นทักษะการอ่านซึ่งเป็นทักษะการรับสาร วิธีการนำเสนอคำศัพท์ควรเป็นอย่างไรเพื่อให้ผู้เรียนสามารถแปลคำศัพท์ในบทอ่านได้ แต่ถ้าเป็นทักษะการพูด ซึ่งเป็นทักษะการส่งสาร วิธีการนำเสนอคำศัพท์อาจแตกต่างจากวิธีแรก ทั้งนี้ เพื่อที่จะให้ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์นั้นในการพูดได้

๕.๓ การเลือกสอนกลุ่มคำศัพท์ (Lexical Syllabus)

ผู้สอนควรเลือกสอนคำศัพท์เรียงตามระดับความยากของคำศัพท์โดยเฉพาะการสอนผู้เรียนระดับเริ่มต้น ในแบบเรียนสำเร็จรูปปัจจุบัน ผู้แต่งตำราจะมีการเรียงคำศัพท์มาให้แล้ว อย่างไรก็ตามผู้สอนอาจปรับเปลี่ยนได้โดยพิจารณาความต้องการของผู้เรียนและบริบทในการสอนของผู้สอนเป็นสำคัญ

โดยทั่วไป การสอนคำศัพท์ มักมีการสอนเรียงตามลำดับ เช่น

- (๑) สอนคำศัพท์ที่ง่ายก่อนคำศัพท์ยาก
- (๒) สอนคำศัพท์ที่เป็นคำนามที่มีรูปร่างจับต้องได้ (Concrete noun) ก่อนอาการนาม

(Abstract noun)

- (๓) สอนคำศัพท์ที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวันก่อนคำศัพท์ที่ไม่ค่อยใช้ในชีวิตประจำวัน

(๔) สอนคำศัพท์ที่ให้ความหมายเป็นการทั่วไป (All-purpose use) ก่อนคำศัพท์ที่มีความหมายเฉพาะเจาะจง (Restricted use) เช่น สอนคำว่า chair ก่อนคำว่า armchair หรือ highchair

๖. วิธีการสอนคำศัพท์

๖.๑ การสอนคำศัพท์ โดยใช้เสียงหรือภาพ (Visual/Oral context)

การนำเสนอขุดคำศัพท์ โดยใช้เสียงหรือภาพ เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง โดยเฉพาะเมื่อใช้กับผู้เรียนในระดับเริ่มต้น และมีประโยชน์มากเมื่อใช้ในการนำเสนอคำศัพท์หรือสำนวนตามหัวข้อเฉพาะเรื่อง ขั้นตอนการนำเสนอคำศัพท์นี้คล้ายคลึงกับวิธีการสอนแบบอุปนัย (Inductive approach) (Gower et al, 2005)

ตัวอย่าง

กรณีที่ผู้สอนต้องการดึงความรู้เดิมของผู้เรียน (Elicitation) เกี่ยวกับคำศัพท์หมวดอาหารและเครื่องดื่ม พร้อมทั้งสอนคำศัพท์ใหม่เกี่ยวกับหมวดดังกล่าว ก่อนที่จะสอนสำนวนในการสั่งอาหาร (Ordering food) มีขั้นตอนในการสอน ดังนี้

- (๑) ขั้นการนำเสนอคำศัพท์ (Presenting)

ในขั้นตอนแรก สามารถสรุปด้วยผังได้ดังนี้

ภาพที่ ๓

ขั้นตอนการนำเสนอคำศัพท์

(๑.๑) ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียน (Illustration) โดยใช้รูปภาพ ภาพวาด หรือวัตถุจริงของอาหารหรือเครื่องดื่ม

(๑.๒) ดึงความรู้เดิมของผู้เรียน (Elicitation) ผู้สอนอาจตั้งคำถาม ๒ – ๓ คำถาม เพื่อตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นำเสนอไป ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องได้ ผู้สอนก็ไม่จำเป็นต้องสอนคำศัพท์นั้นใหม่ ผู้สอนควรเปล่งเสียงคำให้ชัดเจน ถ้าคำศัพท์นั้นมีคำอื่นประกอบด้วยจึงจะเป็นคำที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เช่น คำว่า a bottle of mineral water ผู้สอนก็ควรพูดคำบุพบท “of” ให้ชัดเจน ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนอาจจะเขียนคำดังกล่าวบนกระดานด้วยหรือจะรอนจนขั้นตอนสุดท้าย (Copy) ก็ได้

(๑.๓) ผู้สอนอาจใช้ตัวอย่างการออกเสียงคำจากเสียงของเจ้าของภาษาจริงหรือผู้สอนออกเสียงเอง (Modelling)

(๑.๔) ผู้เรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ (Drilling) ผู้สอนควรให้ความใส่ใจกับการออกเสียง ที่ถูกต้อง (Pronunciation) การลงเสียงหนัก (Word stress) การเชื่อมเสียงท้ายคำ (Linking sound) การออกเสียงท้ายคำ (Ending sound) ผู้เรียนควรฝึกพูดคำศัพท์นั้นซ้ำไปมา โดยฝึกแบบพร้อมกัน ทั้งชั้นเรียนและรายบุคคล

(๑.๕) เขียนคำศัพท์ดังกล่าวบนกระดาน (Written form) และเน้นจุดสำคัญ เช่น เน้นคำที่ลงเสียงหนัก (Word stress) หน้าที่ของคำ (Part of speech) ตัวพิมพ์ใหญ่ (Capital letters) เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) คำย่อ (Contraction) หรือยกตัวอย่างการใช้คำนั้น ในรูปประโยค

(๑.๖) ผู้เรียนบันทึกคำดังกล่าวลงสมุด (Copy) หลังจากผ่าน ๕ ขั้นตอนข้างต้น ผู้สอนควรให้เวลากับผู้เรียนในการจดคำดังกล่าวลงสมุด เพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาทบทวนคำศัพท์ที่เพิ่งเรียนไป ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนอาจใช้ตัวช่วยในการช่วยจำ (Memory triggers) เช่น ใช้สีต่างกันเน้นคำที่มีหน้าที่ต่างกัน หรือใช้รูปภาพหรือตารางประกอบคำศัพท์ หรือเน้นการออกเสียงที่แตกต่างกัน เป็นต้น

(๒) ขั้นการฝึก (Practising)

ผู้เรียนจะฝึกฝนการใช้คำศัพท์นั้นอย่างไร ขึ้นอยู่กับบทเรียนว่าผู้สอนจะเน้นทักษะใด ถ้าบทเรียนเน้นการรับสาร (Receptive use) เช่น ทักษะการฟังและการอ่าน ผู้เรียนก็ควรเข้าใจคำศัพท์นั้นเมื่ออ่านหรือได้ยินคำศัพท์ แต่ถ้าเป็นบทเรียนที่เน้นการส่งสาร (Productive use) เช่น ทักษะการพูดและการเขียน ผู้เรียนก็ควรสามารถเลือกใช้คำได้ถูกต้องและเหมาะสม

สำหรับการสอนคำศัพท์ โดยเน้นทักษะการฟังและการอ่าน ผู้สอนควรใช้ “การฝึกแบบควบคุม” (Controlled/Guided practice) เช่น การเติมคำลงในช่องว่าง หรือจับคู่คำกับความหมาย แต่ถ้าเป็นการสอนโดยเน้นทักษะการพูดและการเขียน ผู้สอนควรใช้ “การฝึกแบบอิสระ” (Less Controlled/Free practice) เช่น ให้นำคำศัพท์ที่เรียนไปมาแต่งเป็นบทสนทนา (Conversation) หรือบทบาทสมมติ (Role play) เช่น ให้นำคำศัพท์ที่เรียนไปเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม มาแต่งเป็น บทบาทสมมติในร้านอาหาร ซึ่งผู้เรียนต้องใช้คำศัพท์ในการสั่งอาหาร เป็นต้น

(๓) ขั้นการทบทวน (Revising)

เพื่อให้นักเรียนจำคำศัพท์ดังกล่าวได้ดีขึ้น ผู้สอนควรให้การบ้านนักเรียนโดยให้ทบทวน

คำศัพท์และสำนวนที่สำคัญ และทำการทดสอบย่อยในการสอนครั้งต่อไป หรือจัดกิจกรรมให้นักเรียนจับคู่กันบอกคำศัพท์ที่ได้เรียนไปในบทเรียนที่แล้ว ๑๐ คำ เป็นต้น

๖.๒ การสอนคำศัพท์ผ่านสื่อการฟังหรือการอ่าน (Vocabulary in texts)

ตามแนวการสอนแบบบูรณาการ ผู้สอนมักมีวัตถุประสงค์ที่จะนำเสนอคำศัพท์ในบทเรียน และให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกฝนใช้คำศัพท์เหล่านั้น ภายใต้หัวข้อต่างๆ กัน

ตัวอย่าง

บทเรียนสำหรับการสอนผู้เรียนระดับกลาง (Intermediate level) ภายใต้หัวข้อ “วันหยุดพักผ่อน” (Holiday) หลังจากสอนคำศัพท์และสำนวนเกี่ยวกับวันหยุดพักผ่อนโดยใช้สื่อเป็นแผ่นพับโฆษณาที่พักแล้ว ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนเตรียมการพูดเกี่ยวกับสถานที่พักผ่อนในประเทศของตนเอง หรือให้ทำแผ่นพับเพื่อโฆษณาสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชนของตนเอง

ขั้นตอนการสอน มีดังนี้

(๑) นำเสนอหัวข้อ “วันหยุดพักผ่อน” โดยใช้สื่อการสอนเป็นแผ่นพับโฆษณาสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นของจริง (Authentic use) แล้วถามผู้เรียนเกี่ยวกับข้อมูลในแผ่นพับว่าควรประกอบด้วยข้อมูลประเภทใดบ้าง (Elicitation) เพื่อให้ชัดเจนว่าผู้เรียนรู้จักและเข้าใจความหมายคำว่า “Holiday brochure”

(๒) จากนั้น ให้ผู้เรียนอ่านเรื่องสั้น (Passage) เกี่ยวกับสถานที่พักผ่อน แล้วถามคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง เช่น สถานที่นี้น่าไปเที่ยวหรือไม่ (Is it a good place?) สถานที่นี้เหมาะกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือการพักผ่อน (Is it a place for people interested in culture or just relaxation?) ถ้าเป็นคุณ คุณจะไปเที่ยวที่นี่หรือไม่ (Would you like to go there?)

(๓) ผู้สอนสามารถเลือกสอนคำศัพท์ที่น่าสนใจจากเนื้อเรื่อง เช่น คำว่า beautiful coastal scenery และอาจสอนคำอื่นๆ ที่เชื่อมโยงกับคำศัพท์ดังกล่าว เช่น คำว่า mountain scenery, desert scenery เป็นต้น

(๔) ขั้นตอนต่อมา คือ ขั้นตอนเดียวกับการนำเสนอ ฝึกฝน และทบทวน (Presenting, practising and revising vocabulary) ในข้อ ๖.๑

๖.๓ การสอนแบบ ทดสอบ-สอน-ทดสอบ (Test-Teach-Test)

วิธีการสอนแบบนี้เหมาะกับผู้เรียนระดับสูง (Advanced level) หรือเหมาะกับการสอนเพื่อทบทวนคำศัพท์ที่ผู้เรียนคุ้นเคยอยู่แล้ว ก่อนที่จะมอบหมายกิจกรรมใหม่ให้ผู้เรียน

(๑) ผู้สอนประเมินความสามารถของผู้เรียนผ่านกิจกรรมที่เน้นทักษะการสื่อสาร เพราะกิจกรรมจะกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกซึ่งความสามารถในการใช้คำศัพท์ เช่น อาจให้หัวข้อในการโต้วาทิ เช่น การห้ามสูบบุหรี่ในที่สาธารณะ (Banning smoking in public places) หรือให้เขียนจดหมายหาเพื่อนเพื่อเล่าเกี่ยวกับการทำงานที่ใหม่ (Writing a letter to a friend)

(๒) ผู้สอนต้องประเมินจากการใช้ภาษาของผู้เรียนว่าสามารถใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องและเหมาะสมหรือไม่ หรือมีการพยายามเลี่ยงการใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องโดยใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแทน

(๓) ถ้าผู้สอนพบว่ายังมีการใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องหรือเลี่ยงใช้คำศัพท์ที่มีความหมายตรงตัว ผู้สอนควรทบทวนคำศัพท์อีกครั้ง โดยเน้นที่รูปแบบ (Form) ความหมาย (Meaning) และการใช้ (Use)

๖.๔ กิจกรรมทบทวนคำศัพท์ (Recycling vocabulary)

เมื่อผู้เรียนเรียนคำศัพท์ใหม่ไป ผู้เรียนอาจเข้าใจความหมายและสะกดคำศัพท์นั้นได้ แต่ไม่ได้แปลว่าผู้เรียนจะสามารถใช้คำศัพท์นั้นได้ทันที เพราะผู้เรียนต้องการเวลาในการทบทวนและมีโอกาสใช้คำศัพท์นั้นซ้ำๆ (Sink in) ถึงจะทำให้สามารถนำคำศัพท์นั้นมาใช้ในการสื่อสารได้จริง ผู้สอนจึงควรหากิจกรรมในการช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว เช่น ในช่วงแรกของการสอนในแต่ละวัน อาจเริ่มด้วยกิจกรรมเพื่อทบทวนคำศัพท์ ใช้เวลาประมาณ ๕ – ๑๐ นาที

ตัวอย่าง

(๑) กิจกรรมกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มบอกคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนไป กลุ่มใดสามารถบอกได้มากที่สุด เป็นผู้ชนะ

(๒) กิจกรรมกลุ่มหรือทั้งชั้นเรียน ให้ทุกคนยืนเป็นวงกลม และให้ทุกคนปรบมือให้จังหวะพร้อมพูดว่า “one – two – three” และตามด้วยคำศัพท์ที่เรียนไป โดยพูดทีละคน และห้ามพูดซ้ำกัน หากคนใดนึกคำศัพท์ไม่ออกหรือพูดซ้ำก็ให้นั่งลง ทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ จนเหลือคนสุดท้ายเป็นผู้ชนะ

(๓) กิจกรรมกลุ่มหรือทั้งชั้นเรียน เกมใบ้คำ ให้ใบ้ท่าทางจากใบ้คำศัพท์ (Mime) เช่น ทายชื่ออาชีพ

(๔) กิจกรรมกลุ่มหรือทั้งชั้นเรียน เกมใบ้คำ (เหมาะสำหรับผู้เรียนระดับกลางและสูงกว่า) วิธีเล่นคือ ถ้าเป็นการทายชื่ออาชีพ ก็ให้ติดแผ่นป้ายชื่ออาชีพไว้ที่หลังของทุกคน แล้วให้ทุกคนตั้งคำถามถามเพื่อนเพื่อทายอาชีพของตนเองให้ถูกต้อง เช่น ฉันต้องทำงานกับคนอื่นหรือไม่ (Do I work with people?) ต้องใส่เครื่องแบบหรือไม่ (Do I wear uniform?) รายได้ดีหรือไม่ (Is it a well-paid job?) ซึ่งเกมนี้ อาจใช้ในการทบทวนรูปประโยคคำถามของ Simple present tense ได้ด้วย

(๕) กิจกรรมทั้งชั้นเรียน เกม Great wind blows.... ใช้ในการทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ หรือการแต่งตัว (Appearance and clothing) วิธีเล่น คือ ทุกคนนั่งเป็นวงกลม และมีคนหนึ่งออกคำสั่ง ตัวอย่างคำสั่ง เช่น “Great wind blows those who are chubby.” คนที่มีรูปร่างท้วมต้องมายืนอยู่กลางวง จากนั้นให้นำเก้าอี้ออกไปจากวงหนึ่งตัว และให้คนที่ยืนอยู่กลางวง สั่งด้วยคำสั่งใหม่ คือ “Great wind blows those who .....” คนที่มีลักษณะตรงกับคำสั่งดังกล่าว ก็ต้องลุกขึ้น และคนที่ยืนอยู่ในวงกลมเดิมต้องรีบวิ่งกลับไปหาที่นั่งให้ได้ คนที่ไม่สามารถหาที่นั่งได้ จะกลายเป็นคนออกคำสั่งใหม่ต่อไป

๖.๕ การทดสอบความเข้าใจของผู้เรียน

เมื่อมีการสอนคำศัพท์ใหม่ ผู้สอนไม่ควรทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนด้วยการถามว่า ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่สอนไปหรือไม่ แต่ควรมีเทคนิคในการทดสอบ ดังนี้

(๑) การใช้สื่อจริง (Realia and visuals)

การใช้รูปภาพ วัตถุจริง หรือการวาดรูป ย่อมมีประสิทธิภาพมากกว่าการอธิบายด้วยคำพูดเพียงอย่างเดียว และยังเป็นการเสริมบรรยากาศในการเรียนด้วย นอกจากนี้ ยังสามารถใช้เกมจับคู่รูปภาพเข้ากับคำศัพท์เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ด้วย

(๒) การใช้ลักษณะท่าทาง (Mime and gesture)

การใช้ท่าทางไม่เพียงทำให้เข้าใจคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น เช่น การทำท่าแปรงฟัน (Brushing teeth) ทำขับรถ (Driving a car) แต่ยังสามารถใช้ในการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน โดยผู้สอนอาจพูดคำศัพท์หรือวลี แล้วให้ผู้เรียนทำท่าทางหรืออาจเป็นเกมใบคำก็ได้

(๓) การยกตัวอย่าง (Give examples)

การยกตัวอย่าง เช่น ถ้าต้องการสอนคำว่า “clothing” ผู้สอนอาจให้ตัวอย่างคำ เช่น shirt, skirt, jeans, jacket เพื่อดึงความรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับคำว่า “clothing”

(๔) การให้คำอธิบายหรือคำจำกัดความ (Explanation or definition)

เมื่อผู้สอนจำเป็นต้องอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่สอน ควรอธิบายให้ชัดเจน เพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิด เช่น คำว่า “white” หากสอนเพียงว่าการใช้คำว่า “white” ในประเทศอังกฤษ หมายถึง “with milk” ผู้เรียนอาจจำไปใช้ว่า “white tea” ซึ่งไม่ถูกต้อง เพราะคำว่า “white” ใช้กับ “white coffee” เท่านั้น นอกจากนี้ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและวิธีการใช้คำที่ถูกต้อง ผู้สอนควรสนับสนุนให้ใช้พจนานุกรมที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เรียนรู้ด้วยตนเองแทนการรับความรู้จากผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว

(๕) การแปล (Translation)

การใช้ภาษาแม่ในการช่วยแปลคำศัพท์ก็มีประโยชน์เช่นกันหากพบว่าจะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งการใช้พจนานุกรมที่มี ๒ ภาษา

(๖) การใช้คำถาม (Concept questions)

การตั้งคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์ที่สอนไปสามารถทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ดีมากกว่าการถามตรงๆ ว่าผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่สอนไปหรือไม่ เช่น หากต้องการทราบว่าผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำว่า “building” หรือไม่ อาจใช้คำถามได้ดังนี้

What are building used for? (Homes, hospitals...)

Is a school a building? (Yes)

A tent? (No)

Do birds make building? (No)

ทั้งนี้ ผู้สอนไม่ควรถามคำถามประเภทนี้มากเกินไปเพราะอาจทำให้ผู้เรียนสับสน และไม่ควรตั้งคำถามง่ายเกินไป เพราะจะไม่สามารถทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้จริง

๗. การพัฒนาทักษะและเสริมกลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์

ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมให้เพิ่มพูนความรู้คำศัพท์ด้วยตนเอง (Independent study) แทนการเรียนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว เพราะการเรียนรู้คำศัพท์เป็นสิ่งที่ศึกษาด้วยตนเองได้ง่ายกว่าการเรียนหลักไวยากรณ์และการฝึกออกเสียง (Gower et al, 2005)

กลยุทธ์ที่ใช้ในการเสริมความรู้คำศัพท์ ได้แก่

๗.๑ วิธีจัดการกับคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย

การรับรู้ข่าวสารตามสื่อต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนย่อมไม่สามารถหลีกเลี่ยงการเจอคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้ ดังนั้นผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนมีเทคนิคในการเดาความหมายคำศัพท์ เช่น การสอนอ่านจับใจความเนื้อเรื่อง อาจให้ผู้เรียนหาคำศัพท์ที่คิดว่ามีผลต่อความเข้าใจของเนื้อเรื่อง

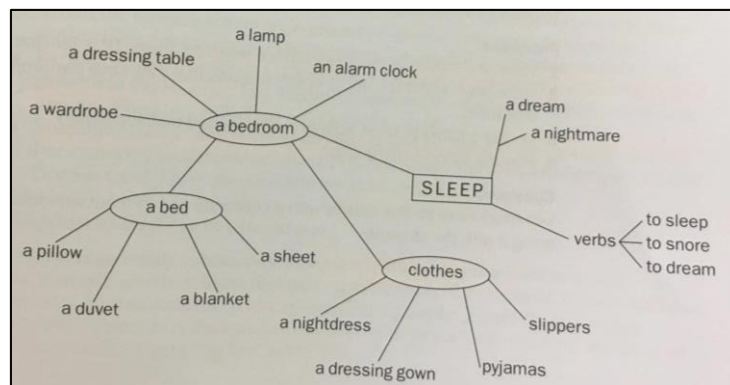
ว่ามีคำไหนบ้าง และเปรียบเทียบกับผู้เรียนคนอื่นว่ามีรายการคำศัพท์เหมือนกันหรือไม่ วิธีเช่นนี้เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะผู้เรียนต้องพิจารณาเองว่าคำศัพท์นั้นมีผลต่อความเข้าใจของตนเองอย่างไร จากนั้นผู้สอนจึงค่อยสอนเฉพาะคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคยตามขั้นตอนการนำเสนอ ผีฝึกฝน และทบทวนในข้อ ๖.๑

นอกจากนี้ วิธีการเดาความหมายจากตระกูลคำ (Word family) รากศัพท์ (Root) อุปสรรค (Prefix) และปัจจัย (Suffix) ก็มีประโยชน์เช่นกัน เช่น ถ้าผู้เรียนเจอคำว่า “unelectable” ในเนื้อเรื่อง ผู้สอนอาจแนะนำให้ผู้เรียนสังเกตจากตระกูลคำ “elect” ที่ผู้เรียนอาจเคยเจอมาก่อน เช่น คำว่า “election” แปลว่า การเลือกตั้ง จากนั้น ให้ผู้เรียนสังเกตที่ “un” เป็น อุปสรรค (Prefix) แปลว่า ไม่ และ “able” เป็น ปัจจัย (Suffix) แปลว่า ซึ่งมีความสามารถ จากสิ่งเหล่านี้ ผู้เรียนก็อาจสามารถเดาความหมายของคำว่า “unelectable” ได้ว่าน่าจะหมายถึง ไม่สามารถทำการเลือกตั้งได้ (Gower et al, 2005)

๗.๒ การบันทึกคำศัพท์ (Vocabulary records)

ผู้เรียนสามารถทบทวนคำศัพท์ด้วยตนเองโดยการบันทึกคำศัพท์ได้หลากหลายรูปแบบ เช่น

- (๑) การจดคำศัพท์แบ่งตามหัวข้อ
- (๒) การเขียนคำแปลไว้หน้าคำศัพท์
- (๓) การฝึกแต่งประโยคโดยใช้คำที่เพิ่งเรียนไป
- (๔) ใช้สี สัญลักษณ์ เครื่องหมาย หรือรูปภาพเพื่อแบ่งหมวดหมู่คำ
- (๕) การทำ Mind mapping คำศัพท์ หรือ Spidergram

ภาพที่ ๔

ตัวอย่างการทำ Mind mapping คำศัพท์ หรือ Spidergram

ที่มา: Gower et al, 2005: 151

๗.๓ วิธีการจำคำศัพท์

(๑) ใช้จินตภาพ (Mnemonic use) ร่วมกับการเชื่อมโยงเสียง (Acoustic link) ช่วยในการสะกดคำ เช่น ท่องว่า “i before e except after c” เช่นคำว่า “pierce” แปลว่า ทะลุ และ “receive” แปลว่า ได้รับ

(๒) สังเกตจากสิ่งรอบตัวที่มีภาษาอังกฤษ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ ก่อนจะปิดเครื่อง ต้องคลิกคำว่า “shut down” นอกจากนี้ ยังมีคำว่า “shut up” ที่แปลว่า ให้หยุดพูด ดังนั้น คำว่า “shut” จะให้ความหมายในทำนองว่า “ปิด, หยุด” ซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนหาวิธีเชื่อมโยงรูปภาพที่คุ้นชินเข้ากับคำศัพท์ที่ได้เรียนไป

(๓) อัดเสียงที่ตัวเองท่องคำศัพท์ไว้และเปิดฟังบนรถ

(๔) ทำกล่องเก็บคำศัพท์ โดยด้านหนึ่งเป็นภาษาอังกฤษ อีกด้านเป็นคำแปลภาษาไทย และหยิบดูทุกวัน ถ้าคำศัพท์ไหนที่จำได้แล้ว ก็เอาออกจากกล่องไป

(๕) เขียนคำศัพท์ลงบน post-it และแปะไว้บนกระจกในห้องนอน หรือแปะไว้ตามจุดที่ต้องผ่านทุกวัน

(๖) เรียนคำศัพท์ผ่านเพลงที่ชอบ จากการหาคำแปลของเพลงจะทำให้ได้เรียนคำศัพท์ผ่านเนื้อเพลง

บทที่ ๓

ตัวอย่างบทเรียนการสอนคำศัพท์

จากที่ได้กล่าวถึงทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์และวิธีการสอนคำศัพท์ในบทที่ ๒ ไปแล้วนั้น ในบทนี้ ผู้เขียนจะขอยกตัวอย่างบทเรียนการสอนคำศัพท์ที่ผู้เขียนได้จัดทำขึ้นเอง ๔ บทเรียน ดังนี้

๑. การสอนโดยใช้เทคนิค Mind mapping และวัตถุจริง (Realia)

ตามหลักสูตร Methodology of English Language Teaching (MELT) ผู้เข้ารับการศึกษานในหลักสูตรทุกคนต้องมีการสอบสอนทุกอาทิตย์ (Microteaching) ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ครั้ง และต้องส่งแผนการสอน (Lesson plan) ทุกครั้ง นอกจากนี้มีโอกาสฝึกสอนเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วยกันแล้ว ตามหลักสูตรยังจัดให้มีการฝึกสอนภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนที่เป็นผู้ลี้ภัยและแรงงานข้ามชาติที่อาศัยอยู่ในเครือรัฐออสเตรเลีย (AMES: Adult Migrant English Service) ซึ่งมีทั้งหมด ๓ ครั้ง

มีการสอบสอนครั้งหนึ่งเป็นการสอนนักเรียน AMES ที่ผู้เขียนได้รับมอบหมายให้สอนเกี่ยวกับคำศัพท์ ในการสอนครั้งนั้นผู้เขียนได้นำความรู้และเทคนิคที่ได้รับจากการศึกษาหลักสูตร MELT มาใช้ และได้รับการประเมิน “ผ่าน” จากอาจารย์ผู้สอบสอน ในบทนี้ ผู้เขียนจึงขอนำรูปภาพจากการสอบสอนมาประกอบเป็นตัวอย่างบทเรียนการสอนคำศัพท์

ภาพที่ ๕

ตัวอย่างสื่อการสอนโดยใช้เทคนิค Spidergram

จากภาพที่ ๕ แสดงให้เห็นถึงการสอนคำศัพท์โดยใช้เทคนิค Mind mapping หรือ Spidergram และผู้เขียนได้ใช้รูปภาพแทนคำอธิบาย และใช้วิธี “ทดสอบ-สอน-ทดสอบ” (Test-teach-test) ในการสอน โดยดึงความรู้เดิมของนักเรียน (Elicitation) เกี่ยวกับกลุ่มคำศัพท์ “Shopping” ก่อนที่จะนำเสนอคำศัพท์ทั้งหมด

ในขั้นตอนแรก การทดสอบ (Test) ผู้เขียนให้นักเรียนจับคู่ภาพย่อยเข้ากับสามภาพหลัก ได้แก่ ๑. รูป Supermarket ๒. รูป Shopping centre ๓. รูป Shopping online ซึ่งนักเรียนสามารถจับคู่ได้ถูกต้อง แสดงว่านักเรียนรู้จักสถานที่เหล่านี้อยู่แล้ว ในขั้นตอนการสอนคำศัพท์ต่อไป (Teach) ผู้เขียนจึงเพียงทดสอบว่านักเรียนสามารถออกเสียงคำดังกล่าวและสะกดคำได้ถูกต้องหรือไม่ (Drilling) โดยไม่ลงรายละเอียดในขั้นการนำเสนอคำศัพท์ทุกคำ กล่าวคือ สอนเฉพาะคำที่นักเรียนไม่ทราบหรือออกเสียงไม่ถูกต้องเท่านั้น

ภาพที่ ๖

ตัวอย่างการใช้สื่อการสอนโดยใช้วัตถุจริง (Realia)

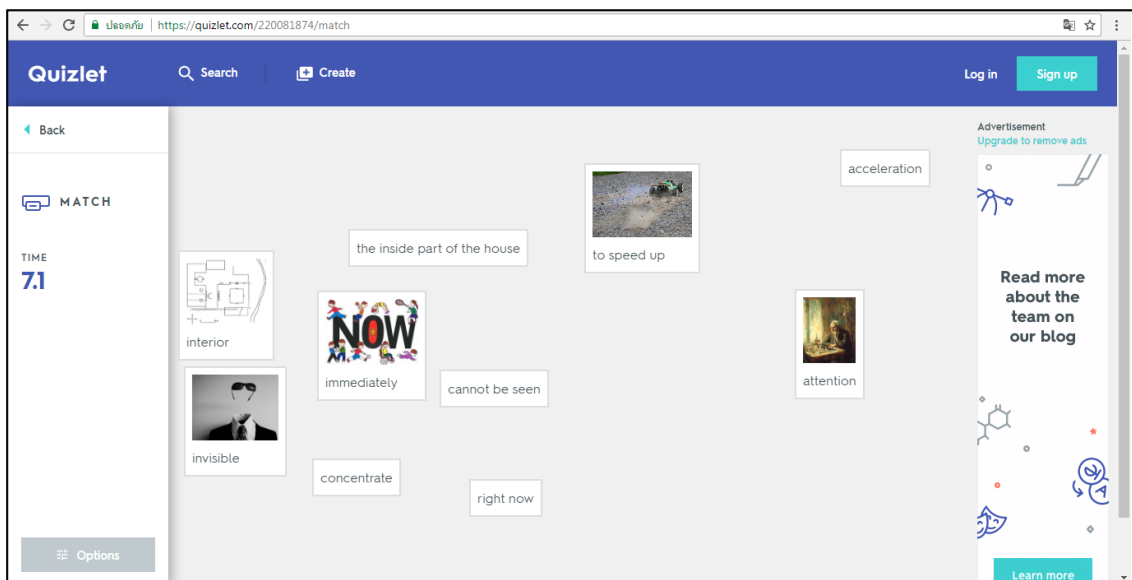
ภาพที่ ๗

บรรยากาศในการสอนโดยใช้วัตถุจริง (Realia)

จากภาพที่ ๖ และ ๗ แสดงให้เห็นถึงการใช้วัตถุจริงเป็นสื่อการสอน ผู้เขียนได้ใช้สื่อเหล่านี้ในการถามคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ที่สอนไป (Concept question) เช่น ผู้เขียนต้องการทดสอบความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับคำว่า “Pharmacist’s” (ร้านขายยา) ผู้เขียนจึงตั้งคำถามว่า “Can you find Vitamin at Pharmacist’s?” พร้อมกับถือขวดวิตามินด้วย ซึ่งนักเรียนตอบ “Yes” แต่เมื่อถามว่า “Can you find vegetables there?” นักเรียนตอบ “No” จากเหตุการณ์ดังกล่าวแสดงว่านักเรียนเข้าใจความหมายคำว่า “Pharmacist’s” โดยที่ไม่จำเป็นต้องอธิบายอีกครั้งด้วยการบรรยายว่าคำนี้แปลว่าอะไร

๒. การผลิตสื่อออนไลน์เพื่อใช้ทบทวนคำศัพท์

หลังจากกลับจากการศึกษาหลักสูตร MELT ผู้เขียนได้นำความรู้เกี่ยวกับการผลิตสื่อการสอนบนสื่อออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ www.quizlet.com มาทำเป็นเกมทบทวนคำศัพท์ที่ใช้ในการสอบ ECL ในการสอนภาษาอังกฤษให้แก่กำลังพลกองทัพอากาศ ผู้เขียนจึงขอนำภาพตัวอย่างเกมออนไลน์จากเว็บไซต์ดังกล่าวมาเป็นตัวอย่างบทเรียนในการสอนคำศัพท์นี้ด้วย

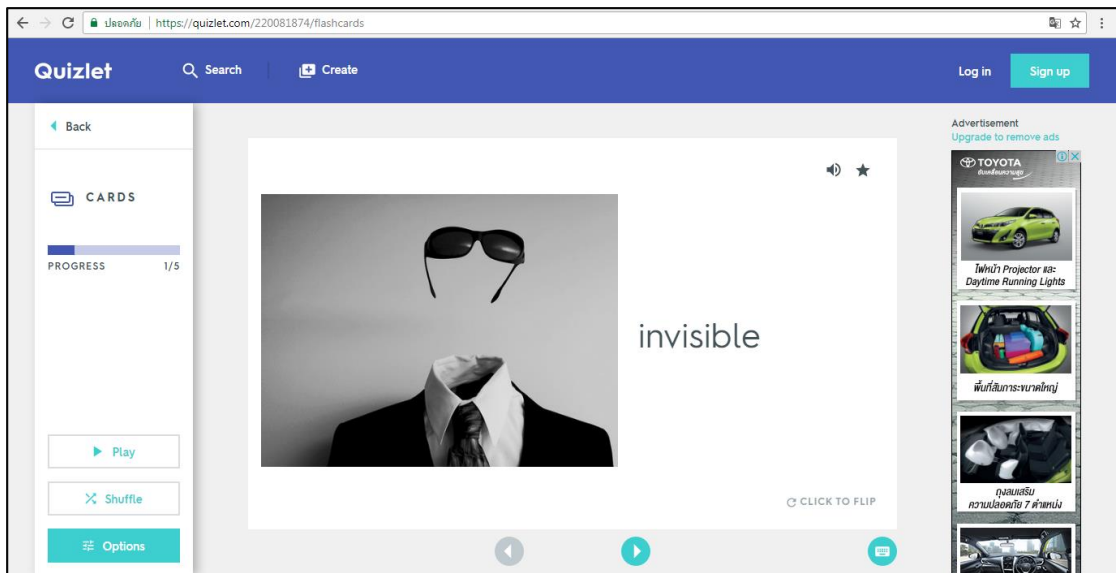
ภาพที่ ๘

ตัวอย่างการผลิตสื่อออนไลน์ในการทบทวนคำศัพท์

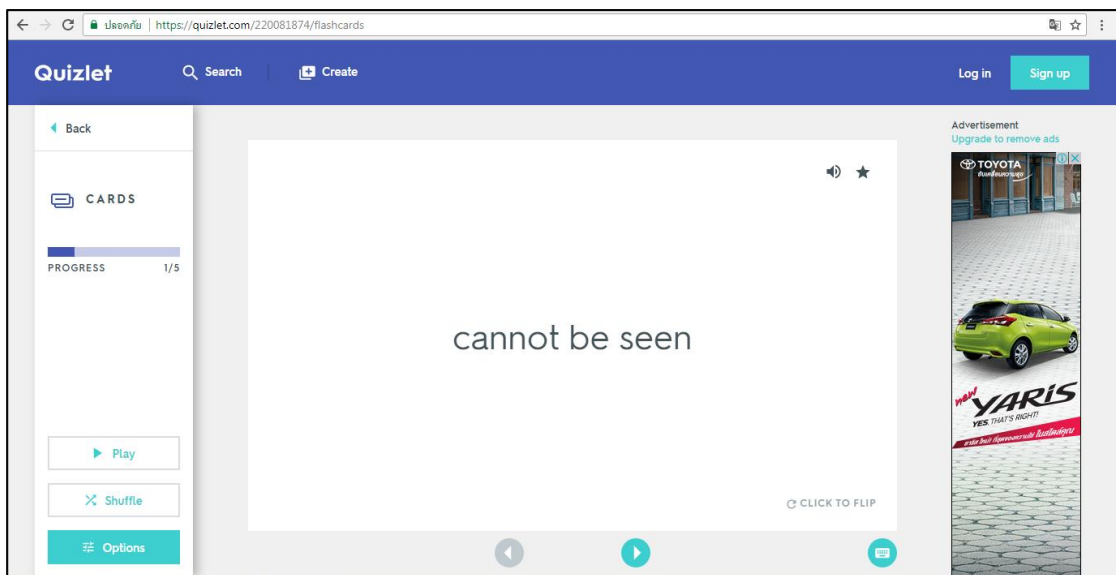
ที่มา: Quizlet for ECL : ชื่อ Aj Dusita 1 https://quizlet.com/_3n149e

สืบค้นเมื่อ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐

ภาพที่ ๘ แสดงตัวอย่างเกมจับคู่คำศัพท์ที่ผู้เขียนได้ผลิตผ่านเว็บไซต์ [quizlet.com](https://www.quizlet.com) ซึ่งไม่มีค่าธรรมเนียมในการสร้างเกมและการเข้าไปเล่นเกม สามารถเล่นผ่านมือถือ หรือคอมพิวเตอร์ทั่วไปได้ นอกจากนี้สามารถเล่นบนกระดานอัจฉริยะ (Smart board) ได้ด้วย ตัวอย่างเช่น จับคู่คำว่า “concentrate” คู่กับ คำว่า “attention” ซึ่งคำศัพท์เหล่านี้เป็นคำศัพท์ที่พบบ่อยในข้อสอบ ECL

ภาพที่ ๙
ตัวอย่างการผลิตสื่อออนไลน์ในการทบทวนคำศัพท์
ที่มา: Quizlet for ECL : ชื่อ Aj Dusita 1 https://quizlet.com/_3n149e
สืบค้นเมื่อ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐

ภาพที่ ๑๐
ตัวอย่างการผลิตสื่อออนไลน์ในการทบทวนคำศัพท์
ที่มา: Quizlet for ECL : ชื่อ Aj Dusita 1 https://quizlet.com/_3n149e
สืบค้นเมื่อ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐

จากภาพที่ ๙ และ ๑๐ แสดงอีกหนึ่งตัวอย่างของเกมที่ใช้ในการทบทวนคำศัพท์ ผ่านเว็บไซต์ quizlet.com ในเกมนี้เปรียบเหมือนบัตรคำ (Flashcard) วิธีเล่นคือ เมื่อบัตรคำแสดงคำศัพท์ใดก็ตาม ผู้เล่นต้องสามารถบอกความหมายของคำนั้นได้ ซึ่งคำเฉลยจะอยู่อีกด้านของบัตรคำ

ดังตัวอย่างในภาพที่ ๙ แสดงคำว่า “invisible” ผู้เล่นต้องบอกความหมายของคำนี้ แล้วจึงคลิกที่ภาพ บัตรคำจึงจะพลิกอีกด้านซึ่งเป็นคำเฉลย คือว่า “cannot be seen” ดังแสดงในภาพที่ ๑๐

ข้อดีอีกประการหนึ่งของเกมนี้ คือ นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟังและพูดด้วย เพราะที่บัตรคำสามารถกดฟังเสียงการออกเสียงคำดังกล่าวได้ด้วย ดังแสดงตามสัญลักษณ์

๓. การสอนคำศัพท์ผ่านสื่อการฟัง (Audio-visual contexts)

ผู้เขียนได้ใช้วิธีการสอนคำศัพท์ผ่านคลิปวิดีโอที่บันทึกเสียงและแต่งเรื่องราวให้เหมาะสมกับระดับภาษาอังกฤษของผู้เรียนและมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ผู้เขียนเลือกใช้วิธีการสอนคำศัพท์นี้โดยคำนึงถึงเทคนิคการเลือกสอนคำศัพท์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและประเภทของบทเรียนเป็นหลัก

บทเรียนนี้เป็นบทเรียนหนึ่งที่ผู้เขียนใช้ในการสอนโครงการพัฒนาความสามารถในการใช้งานภาษาอังกฤษของกำลังพล สปช.ทอ. ระหว่างวันที่ ๙ ต.ค. - ๑๔ พ.ย.๖๐ ณ ศภษ.ยศ.ทอ. วัตถุประสงค์หลักในการสอนบทเรียนนี้คือ หลักไวยากรณ์เรื่อง Simple present tense ส่วนคำศัพท์เป็นกิจกรรมเสริมจากบทเรียนหลักที่ผู้เขียนเห็นว่าน่าสนใจและเกี่ยวข้องกับผู้เรียน ผู้เขียนจึงใช้คลิปวิดีโอเป็นสื่อการสอนซึ่งมีบทสนทนาของตัวละครสองคนพูดเกี่ยวกับหน้าที่ของสำนักงานปลัดบัญชาทหารอากาศ ดังปรากฏในภาพที่ ๑๑ และ ๑๒ โดยบทสนทนานอกจากแทรกหลักไวยากรณ์เรื่อง Simple present tense ยังให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ด้วย เช่น ในบทสนทนามีการพูดคำว่า “Comptroller” แปลว่า ปลัดบัญชา ซึ่งเป็นการออกเสียงไม่ตรงกับตัวสะกด เพราะคำนี้อ่านว่า /คอน โทรล เลอะ/ ไม่ออกเสียงว่า /คอม โทรล เลอะ/

วัตถุประสงค์ของการเลือกสอนคำศัพท์เช่นนี้ คือ เพื่อเป็นการเพิ่มความรู้อีกคำศัพท์ให้ผู้เรียน โดยอิงกับสิ่งที่ผู้เรียนมีความเกี่ยวข้อง ซึ่งอาจส่งผลให้มีความสนใจและจำคำศัพท์ได้แม่นยำยิ่งขึ้น และเมื่อผู้สอนเน้นย้ำเรื่องการออกเสียงคำที่ต่างจากตัวสะกด เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนให้ความสำคัญกับการออกเสียง และเมื่อฝึกออกเสียงได้ถูกต้อง อาจส่งผลเรื่องความมั่นใจมากขึ้นซึ่งถือเป็นการแก้ปัญหาทางด้านจิตวิทยา

ภาพที่ ๑๑
ตัวอย่างการสอนคำศัพท์ผ่านคลิพวิดีโอ

What is a comptroller?

PF: Hi, I'm Form.

Jn: Hi, I'm Aan.

Jc: Can I ask you a question? Do you know this word? **Comptroller?**

PA n PE: **Comptroller? Controller? .....M?!?!?!?!?!?**

PF and JN: **Ahh ... Do you mean? A comptroller? สปช. Or สำนักงานปลัดบัญญัติทหารอากาศ ?**

ภาพที่ ๑๒
ตัวอย่างแบบฝึกหัดเติมคำที่ได้ฟังจากคลิพวิดีโอ

๔. การสอนคำศัพท์โดยเน้นกลุ่มคำผสมเฉพาะ (Multi-word items)

การสอนคำศัพท์โดยเน้นกลุ่มคำผสมเฉพาะ เป็นวิธีการสอนคำศัพท์ที่ช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์แบบกลุ่มคำ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ที่มีความหมายไม่ตรงตัว เช่น “for good” แปลว่า “ตลอดไป” ไม่ใช่ “เพื่อความดี” หรือกลุ่มของคำที่มักจะพบว่ายู่คู่กัน (Lexical chunks) เช่น “guilty” ใช้คู่กับคำบุพบท “of” เสมอ แปลว่า “มีความผิด” นอกจากนี้ ยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมแบบที่เจ้าของภาษาใช้อีกด้วย ผู้เขียนได้แต่งโจทย์เพื่อใช้เป็นแบบฝึกหัดเติมคำประเภทกลุ่มคำผสมเฉพาะ ดังปรากฏในภาพที่ ๑๓

Guilty of a charge

Take your time

For the time being

For good

1. I'm living with my parents _____.
2. The judge found him _____.
3. "Don't hurry, baby" = _____.
4. True friendship lasts _____.

ภาพที่ ๑๓

ตัวอย่างแบบฝึกหัดเติมคำ ประเภทกลุ่มคำผสมเฉพาะ (Multi-word items)

บทที่ ๔

บทสรุป

ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ ๑ ถึงเหตุผลที่ผู้เขียนเลือกทำเอกสารทางวิชาการ เรื่อง การสอน คำศัพท์ เพราะคำศัพท์ถือเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ด้านภาษา (Linguistic competence) ซึ่งเป็นหนึ่งในห้าองค์ประกอบหลักของความสามารถในการสื่อสาร อันประกอบด้วย ด้านความรู้ภาษา (Linguistic competence) ด้านวจนปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatic competence) ด้านการเรียงร้อย ถ้อยคำในภาษา (Discourse competence) ด้านกลยุทธ์ในการใช้ภาษา (Strategic competence) ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) (Hedge, 2000: 46-55)

ประกอบกับแนวคิดและวิธีการสอนที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน ทั้งในประเทศไทยและนานาชาติ คือ แนวการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนสื่อสาร (Communicative Language Teaching – CLT) ซึ่งการสอนภาษาตามแนวการสอนสื่อสาร คือ แนวคิดซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางด้าน ภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษา เพื่อการสื่อสาร (Canale and Swain, 1980; Savignon, 1982) หนังสือเรียนสำเร็จรูปที่ใช้ในปัจจุบัน เช่น หนังสือเรียน Speakout ของสำนักพิมพ์ Pearson ก็ยึดวิธีการสอนแบบ CLT ในการ สร้างบทเรียนเช่นกัน ในแต่ละบทเรียนนอกจากสอนหลักไวยากรณ์แล้ว คำศัพท์ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่เป็นกิจกรรมเสริมของทุกบทเรียนเช่นกัน

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้เขียนจึงเลือกทำเอกสารวิชาการเรื่องการสอนคำศัพท์ โดยมุ่งศึกษาทฤษฎี และเทคนิคการสอน ดังกล่าวไว้ในบทที่ ๒ สรุปได้ดังนี้ ผู้เรียนชาวไทยมีภาษาแม่คือภาษาไทย ส่วนภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาต่างประเทศ ดังนั้น คนไทยจึงมีวิธีการเรียนรู้ภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน การเรียนรู้ภาษาไทยถือเป็นการเรียนแบบธรรมชาติ (Language acquisition) ส่วนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ถือเป็นทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ (Language learning) (Krashen, 1985) ดังนั้น หากต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาที่สองได้มีประสิทธิภาพ ผู้สอน ควรมีเทคนิคและวิธีการสอนที่เหมาะสมและกระตุ้นการเรียนรู้ให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ผ่านเนื้อเรื่องที่มีความหมาย มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียน (Context) เพื่อเป็นการเลียนแบบการเรียนแบบธรรมชาติ เช่นเดียวกับการเรียนภาษาแม่

ในการสอนคำศัพท์ ผู้สอนยังควรคำนึงถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนคำศัพท์ เช่น การสอน คำศัพท์ที่มีความหมายโดยนัย (Connotation) เช่น ความแตกต่างของคำว่า skinny, slim, thin เป็นต้น การสะกดคำที่คล้ายคลึงกันแต่ออกเสียงแตกต่างกัน เช่น คำว่า though, thought, tough, thorough หรือกลุ่มคำผสมเฉพาะ (Multi-word items) เช่น กลุ่มคำนามประสม (Compound noun) เช่น tennis shoes และกริยาวลี (Phrasal verb) เช่น look after เป็นต้น

นอกจากนี้ ผู้สอนยังควรมีวิธีการเลือกสอนคำศัพท์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยพิจารณาในแง่ วัตถุประสงค์ของบทเรียน เช่น บทเรียนเน้นการเรียนคำศัพท์เพียงอย่างเดียวหรือเรียนคำศัพท์ผ่าน การพัฒนาทักษะอื่น หากเป็นบทเรียนที่เน้นการเรียนคำศัพท์ ผู้สอนควรมีแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ ที่หลากหลาย เช่น เต็มคำ จับคู่ แต่หากเป็นบทเรียนที่เน้นการพัฒนาทักษะอื่น เช่น ทักษะการอ่าน

ผู้สอนควรมีวิธีการสอนคำศัพท์ที่แตกต่างออกไป เช่น วิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทที่อยู่รอบๆ ในเนื้อเรื่อง เป็นต้น

สำหรับวิธีการสอนคำศัพท์มีหลายวิธี เช่น การสอนคำศัพท์โดยใช้เสียงหรือภาพ (Visual/ Oral context) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนในการสอนคำศัพท์ ได้แก่ ขั้นการนำเสนอคำศัพท์ (Presenting) ขั้นการฝึก (Practising) และขั้นการทบทวน (Revising) นอกจากนี้ ยังมีการสอนคำศัพท์ผ่านสื่อการฟังหรือการอ่าน (Vocabulary in texts) เช่น แผ่นพับ (Brochure) และการสอนแบบ ทดสอบ-สอน-ทดสอบ (Test-Teach-Test) ที่สำคัญคือ ผู้สอนไม่ควรทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนด้วยการถามว่า ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่สอนไปหรือไม่ แต่ควรมีเทคนิคในการทดสอบ เช่น ใช้เกมจับคู่รูปภาพเข้ากับคำศัพท์เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน หรือเกมไปคำที่ทดสอบความรู้โดยการใช้ท่าทางแทนคำพูด เป็นต้น

สำหรับวิธีเสริมกลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ เช่น วิธีการเดาความหมายของคำจากตระกูลคำ (Word family) รากศัพท์ (Root) อุปสรรค (Prefix) และปัจจัย (Suffix) หรือการบันทึกคำศัพท์ เช่น การจดคำศัพท์แบ่งตามหัวข้อ การฝึกแต่งประโยคโดยใช้คำที่เพิ่งเรียนไป การใช้สี สัญลักษณ์ เครื่องหมาย หรือรูปภาพเพื่อแบ่งหมวดหมู่คำ การทำ Mind mapping หรือการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านเพลง การอัดเสียงที่ตัวเองท่องคำศัพท์ไว้และเปิดฟังบนรถ ทำกล่องเก็บคำศัพท์ โดยด้านหนึ่งเป็นภาษาอังกฤษ อีกด้านเป็นคำแปลภาษาไทย เป็นต้น

จากการศึกษาทั้งทฤษฎีและเทคนิคการสอนคำศัพท์ข้างต้น ผู้เขียนได้นำความรู้เหล่านี้มาสร้างบทเรียนและแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ ดังแสดงตัวอย่างในบทที่ ๓ นอกจากนี้ สิ่งที่คุณเขียนได้รับจากการทำเอกสารวิชาการฉบับนี้ คือ แนวทางการสอนคำศัพท์ให้แก่กำลังพลกองทัพอากาศ ดังนี้

๑. การสอนคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับกำลังพลกองทัพอากาศ หรือคำศัพท์ใกล้ตัว เพื่อสร้างความคุ้นชินกับคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น เช่น คำศัพท์ที่ใช้ในการทำงานของแต่ละหน่วย เช่น ปลัดบัญชี เรียกว่า Comptroller ส่วน สห. เรียกว่า Military Police หรือคำศัพท์ในทางทหาร เช่น คำสั่ง “ตามระเบียบพัก” พูดว่า “Parade rest” เป็นต้น

๒. การนำเสนอช่องทางการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวก เช่น การแนะนำคลิปวิดีโอเพื่อสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านอีเมล ทอ.

๓. การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษว่าไม่ยากเกินไปและผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ด้วยตนเองได้จริงผ่านการเล่นเกมและแบบฝึกหัดที่พัฒนาทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน และการพูด ด้วยการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ห้องศูนย์การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-Access Language Learning Center) ที่ศูนย์ภาษาจัดไว้ให้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการตอบสนองแนวทางการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียน กำลังพลบางคนอาจไม่มีเวลาในการลงเรียนภาษาอังกฤษกับศูนย์ภาษา แต่ก็ยังสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ที่ห้องศูนย์การเรียนรู้และห้องมัลติมีเดีย

๔. จากที่คุณเขียนได้กล่าวไว้ในบทที่ ๑ เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนรู้คำศัพท์ของกำลังพลกองทัพอากาศ ว่ามีที่มาจากปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (Psychological factor) ซึ่งแบ่งเป็น ๒ ประเภทหลักๆ ได้แก่ แรงจูงใจของผู้เรียน (Motivation) และการขาดความมั่นใจ (Lack of confidence)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะว่า ผู้สอนควรมีวิธีการสอนที่จะกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายในอย่างแท้จริง (Intrinsic motivation)

จากข้อเสนอแนะดังกล่าวประกอบกับความรู้และเทคนิคเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์ที่ผู้เขียนได้ศึกษาในบทที่ ๒ เมื่อนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ในการสอนจริง ผู้เขียนพบว่าเป็นประโยชน์อย่างมากในการช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนคำศัพท์ และช่วยสร้างทัศนคติที่ดีของผู้เรียนต่อภาษาอังกฤษ ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจภายในอย่างแท้จริง (Intrinsic motivation) ซึ่งส่งผลดีต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไป

บรรณานุกรม

- Clare, A. and Wilson, J.J. 2011. **Speakout Pre-intermediate Student's Book**.
Longman Pearson
- Dr. Tengku Sepora, Tengku Mahadi and Sepidah Maghaddar Jafari. Motivation, Its type, and Its impacts in Language Learning. **International Journal of Business and Social Science**. 2012;3:230-35
- Faculty of education English language department The state islamic institute of Tulungagung. 2014. **Problem faced by Thai student in speaking English**.
[ออนไลน์] แหล่งที่มา:
https://www.academia.edu/9423968/PROBLEM_FACED_BY_THAI_STUDENT_IN_SPEAKING_ENGLISH [๒๕๖๐, สิงหาคม ๒๕]
- Fen Ng, Ch. And Kiat Ng, Poh. A Review of Intrinsic and Extrinsic Motivation of ESL Learner. **International Journal of Languages, Literature and Linguistics** 2015;1:98-105.
- Gower, R., Phillips, D. and Walters, S., (eds). 2005. **Teaching Practice: A Handbook for Teachers in Training**. Thailand: Oxford Macmillan Education.
- Hedge, T. 2000. **Teaching and Learning in the Language Classroom**. Oxford: Oxford University Press.
- Intrinsic motivation**. [ออนไลน์]
แหล่งที่มา: <https://www.teachingenglish.org.uk/article/intrinsic-motivation>
[๒๕๖๐, สิงหาคม ๒๕]
- Larsen-Freeman, D., (2nd ed). 2000. **Techniques and Principles in Language Teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Littlewood, W. 1981. **Communicative Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Lewis, M. 1993. **The Lexical Approach: The State of ELT and a Way Forward**. Hove, England: Language Teaching Publications.

- Oletic, A., Illic, N. and Sad, N. Intrinsic and Extrinsic Motivation for Learning English as a Foreign Language. *ELTA Journal*. 2014;2:23-38
- Oxford, R. L. and Crookall, D. 1989. Research on language learning strategies: Methods, findings, and instructional issues. *Modern Language Journal* 73(4): 404-418.
- Pearson, P. D. and Johnson, D.D. 1978. **Teaching reading comprehension**. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Richards, J. C. 1994. **The Context of Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J.C. and Rodgers, T. (2nd ed). 2001. **Approaches and Methods in Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Schmitt, N. and M. McCarthy. 1997. **Vocabulary Description, Acquisition and Pedagogy**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Schmitt, N. 2000. **Vocabulary in Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sribayak, V. et al. **Teaching Vocabulary**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: litu.tu.ac.th/litu_bo/Menu/Km/kmfolder/KMvocab.doc [๒๕๖๐, สิงหาคม ๒๕๖๐]
- รศ.ผ่าน บาลโพธิ์. การวิเคราะห์สัมพันธสารภาษาเขียนเพื่อพัฒนาความรู้และการสอน. ภาษาปริทัศน์. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <http://www.culi.chula.ac.th/publicationsonline/files/article2/8m04YStlG8Fri105235.pdf> [๒๕๖๐, สิงหาคม ๒๕๖๐]
- มิสบุญสม บุญประเสริฐ. ๒๕๕๓. วิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การสอนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธี Communicative Approach เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนเขินต์หลุยส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: http://www.sl.ac.th/html_edu/sl/temp_emp_research/407.pdf [๒๕๖๐, สิงหาคม ๒๕๖๐]
- เสวีวรร เรื่องอินทร์. **Collocation**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: http://www.rtc.ac.th/www_km/03/032/125604.pdf. [๒๕๖๐ สิงหาคม ๒๕๖๐]

สมศีล ฌานวังสะ. **คอลัมน์ภาษาน่ารู้** – มติชนสุดสัปดาห์ ฉบับประจำวันที ๒ – ๘ พฤษภาคม พ.ศ.
๒๕๕๖ อังใน สุชาดา โภชนสมบูรณ. **ผลของการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสารที่มีผลต่อทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕.**
[ออนไลน์] แหล่งที่มา: <http://www.lib.ku.ac.th/KUCONF/KC4508017.pdf>.
[๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐]

สุชาดา โภชนสมบูรณ. **ผลของการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีผลต่อ
ทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕.** [ออนไลน์] แหล่งที่มา:
<http://www.lib.ku.ac.th/KUCONF/KC4508017.pdf>. [๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐]

ศศิธร คตสุข, นัทธชนัน นาทประทาน และชไมภัก เตชสุนันต์. **กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนท่าดั่งวงพิทยาคม อำเภอนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์.**
[ออนไลน์] แหล่งที่มา: http://annualconference.ku.ac.th/cd53/13_022_O152.pdf
[๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐]